[א] ומאי זבחים רוב זבחים רבא אמר ל"ק כאן בקומץ מנחה [ב] לשום מנחה כאן בקומץ מנחה [ג] לשום זבח מנחה לשום מנחה וזאת תורת המנחה [א]תורה אחת לכל המנחות מנחה לשום זבח וזאת תורת המנחה וזבח לא כתיב והא [ד] תנא מפני שמעשיה מוכיחין עליה קאמר הכי קאמר אע"ג דמחשבה דלא מינכרא היא ותיפסל וזאת תורת המנחה תורה אחת לכל המנחות ומאי אבל בזבחים אינו כן אע"ג דשחיטה אחת לכולן [ה] וזאת תורת המנחה וזבח לא כתיב אלא מעתה [ו] חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דם לשום חטאת עבודת כוכבים לשום חטאת נזיר לשום חטאת מצורע תהא כשירה ותרצה [ז] דאמר רחמנא וזאת תורת החטאת תורה אחת לכל חטאות לר"ש ה"נ לרבנן [ח] הא אמר [רבא] חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דם לשום חטאת עבודת כוכבים כשירה לשם חטאת נזיר [לשם חטאת] מצורע פסולה [ט] דהני עולות בהדייהו נינהו רב אחא בריה דרבא מתני ליה לכולהו לפסולא ושחט אותה לחטאת לשם אותו חטאת רב אשי אמר ל"ק כאן בקומץ (מנחת) מחבת לשום מרחשת כאן בקומץ מנחת מחבת לשום מנחת מרחשת (מנחת) מחבת לשום מרחשת [י] במנא קא מחשב ומחשבה במנא לא פסלה מנחת מחבת לשום מנחת מרחשת [יא] במנחה דפסלה בה מחשבה קא מחשב והא תנא מפני שמעשיה מוכיחין עליה קאמר הכי קאמר אע"ג דמחשבה [יב] מינכר היא תיפסל ומאי אבל בזבחים אינו כן אע"ג דשחיטה אחת לכולן [יג] זריקה אחת לכולן קבלה אחת לכולן בזביחה דפסלה ביה מחשבה קא מחשב א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי חרבה משום בלולה אמאי אמר ר"ש א"ל לשום [יד] בילה בעלמא אי הכי לשום שלמים נמי לשום שלמים בעלמא הכי השתא התם זבח גופה איקרי שלמים דכתיב המקריב את דם השלמים הזורק את דם השלמים הכא מנחה גופה מי איקרי בלולה וכל מנחה בלולה בשמן כתיב בלולה בשמן איקרי בלולה סתמא לא איקרי כולהו כרבה לא אמרי דאדרבה מחשבה דמנכרא פסל רחמנא כרבא לא אמרי וזאת תורת לא משמע להו כרב אשי לא אמרי משום קושיא דרב אחא בריה דרבא מילתא דפשיטא ליה לרבה להאי גיסא ולרבא להאי גיסא מיבעיא ליה לרב הושעיא דבעי רב הושעיא ואמרי לה בעא מיניה רב הושעיא מרבי אסי מנחה לשום זבח מה

מנחה לשם מנחה. מחבת לשם מרחשת עלו: **והא תנא** [טו] **מעשיה מוכיחין עליה קאמר.** הילכך מנחה לשם זבח נמי ליתכשר: **ה"ק.** אע"פ שאין המנחות דומות לזבחים דאע"ג דהקומץ מחבת לשם מרחשת מחשבה דלא מיניכרא [טז] שיהיה כן היא אלא ודאי ניכר שאינו כן דהא מעשיה מוכיחים איכא למימר דתיפסל דודאי סבירא לן מחשבה הגלויה לכל שהוא מכזב כל שכן שהיא פסולה אפילו הכי עלו דכתיב זאת תורת המנחה. [יז] הא לא מינכרא לא דמי להוא דלעיל [ג:] רבא ורב אשי סבירא להו דמחשבה הגלויה לכל שהוא מכזב כל שכן שפוסלת והכי מתרצי לקמן אדרבה מחשבה דמינכרא שהיא שקר פסל רחמנא שמא יאמרו מותר לשנות בקרבנות: **ומאי אבל בזבחים אינו כן.** [יח] דמשמע התם דין הוא דלא עלו משום דשחיטה אחת לכולן הא כל שכן דדין הוא דעלו [יט] במחשבה דלא מינכר שהוא שקר היא [כ]: **דהא שחיטה אחת לכולן.** ואיכא למימר דתעלה לשם חובה דהא ליכא למיגזר שמא יאמרו מותר לשנות בזבחים אפילו הכי לא עלו דזאת תורת המנחה וזבח לא כתיב דליהוי משמע תורה אחת לכל המנחות ותורה אחת לכל הזבחים: **ותרצה.** לשם חובה אלמה תנן בזבחים (דף ב.) חוץ מן הפסח ומן החטאת: (לרבנן. דלית להו זאת תורת): [כא] **הא אמר רבא חטאת חלב כו' כשירה.** [כב] ולא עקר מינה שם חטאת (ולא) עלתה לבעלים: **עולות** [כג] **כהדדייהו ניהו.** ואיכא למימר (שלא יאמרו) לשם עולת נזיר שחט ונמצאת חטאת שלא לשמה כשירה להקריב. ל"א עולות נינהו ואין באין על חטא אלא להכשיר ולא חשיבי כמו כחטאת. ויש דמפרשים עולות נינהו שטעונים נסכים כעולה מה שאין כן בשאר חטאות ולא עיקר הוא [כד] תינח חטאת מצורע כדאמרי' בפרק שתי מדות (לקמן דף צ:) דטעונה נסכים אבל חטאת נזיר לא טעונה נסכים: **מתני להו כולהו לפסולא.** אפילו חטאת חלב ששחט לשם חטאת דם פסולה מלהקריב: **ל"ק.** דר' שמעון אדר"ש: הכי גרסינן **מחבת לשם מרחשת**[כה]: **והא תנא כו'.** ואפי' מנחת מחבת לשם מנחת מרחשת נמי תהא עולה לשם חובה דהא מעשיה מוכיחין: **הכי קאמר.** כלומר דהא [כו] מעשיה מוכיחין גריעותא היא דמחשבה דמינכרא שהיא שקר פסל רחמנא שמא יאמרו מותר לשנות והכי קאמרינן [כז] אע"פ שהמנחה אינה דומה לזבחים דבמנחה אע"ג דמעשיה מוכיחין ואיכא למימר [כח] דמיפסלא במחשבה דלא מינכרא כמות שהוא אומר היא אלא ודאי ניכר שאינו כך אפילו הכי כשירה היכא דלא אידכר שם מנחה ומאי אבל כו' כדפרשינן לעיל לטעמא דרבא: **חרבה לשם בלולה.** דקתני [ג:] דעלו: **אמאי אמר ר"ש.** כלומר מאי טעמא [כט] עלו הא ודאי מחשבה דהא ליכא הכא מנא: **לשם בילה בעלמא.** כיון דלא אידכר נהדיא מנחה חריבה לשם מנחה בלולה דברי רוח בעלמא נינהו כמ"ד הריני קומץ [ל] לשם ד"א (בלול): **אי הכי.** בזבחים דמודה ר"ש דלא עלו אמאי מודה כי שחיט עולה לשם שלמים תעלה לשם חובה דהכי קאמר [לא] חובה זו אני שוחט לשם לעשות שלום בין קוני לביני: **אדרבה מחשבה דמינכרא.** שהוא מכזב פסל רחמנא שלא יאמרו מותר לשנות ולעבור על [לב] עבודת קרבנו: **וזאת תורה לא משמע להו.** דקשיא להו וזאת תורת החטאת דלא אשכחן דלכשר ר' שמעון חטאת חלב לשם חטאת נזיר: **דרב אחא.** חריבה לשם בלולה ואע"ג דשני ליה לא מיסתבר האי שנויא דבלולה סתם נמי היינו מנחה: **לרבה להאי גיסא.** למחשבה שאינה גלויה פסלה [לג] לה ולא הגלויה: **ולרבא להאי גיסא.** דמחשבה הגלויה כל שכן דפסלה [לד]: **מנחה לשם זבח.** מיבעיא לרבי הושעיא: **קושיא דאביי.**

מה

כאן בקומץ מנחה לשם זבח. במנחות נקט רבא ענין זה דלא איירי ביה בשום דוכתא דתירוץ זה עצמו שמחלק משום דכתיב זאת תורת המנחה היה יכול לתרץ כמו שתירץ רבה כאן בשינוי קודש כאן בשינוי בעלים בשינוי קודש כשר משום דתורה אחת לכל המנחות ושמא לפיכך שינה לשונו של רבה דהוה משמע אם היה אומר כאן בשינוי קודש דשינוי קודש כשר אפי' במנחה לשם זבח ועוד יש לומר דדייק לישנא דברייתא דמשמע ליה קמלה שלא לשמה פסולה בשינוי קודש ולקמן דקאמר כולהו כרבה לא אמרי ולא מפרש [לה] טעמא זה ניחא לו למימר טעם השוה לכל האמוראים:

אע"ג דמחשבה דלא מינברא היא ותיפסל. הרבה יש לתמוה למה שינה לשונו מלישנא דלעיל בריש שמעתא דמה שקורא לעיל מינכרא קורא הכא [לו] לא מינכרא וחד פירושא לתרוייהו דמינכרא היינו שניכר שמחשבתו שקר ולא מינכרא דהכא היינו דאין ניכר שיהא כמו שהוא מחשב אלא אדרבה ניכר שאינו כמו שהוא מחשב ושמא שינה הלשון לפי שהוא כמו נתינת טעם דתיפסל לפיכך ניחא ליה למינקט הכא ולעיל על פסול לשון לא מינכרא ובסוף שמעתא דקאמר כולהו כרבה לא אמרי אדרבה מחשבה דמינכרא פסל רחמנא משום דקאי ארבה נקט לשון מינכרא על פסול: **לר"ש** ה"נ. משמע דרבנן לא דרשי זאת תורת החטאת אע"ג [לז] דבפ' דם חטאת (זבחים ד' צג.) גבי דם חטאת שניתז על הבגד טעון כיבוס דרשינן תורה אחת לכל החטאות וליכא מאן דפליג במידי דכתיבא בחטאת גופיה דרשי ליה [לח] כ"ע כגון הני דפרק דם חטאת אבל שינוי קודש לא כתיב בחטאת ועוד דכיבוס בגדים כתיב בההיא פרשתא דזאת התורה וא"ת דבפ"ק דזבחים (ד' ט:) אמר רב משמיה דמבוג חטאת ששחטה לשם חטאת נחשון כשירה דתורה אחת לכל החטאות ופריך רב משרשיא לרבא מברייתא דר"ש טעמא דמעשיה מוכיחין עליה הא אין מעשיה מוכיחין עליה לא לימא זאת תורת המנחה ומאי קושיא הא רבא הוא דמפרש הכא טעמא דר"ש מזאת תורת ואומר ר"ת דהתם גרים רבה ורבה לטעמיה דמשני לעיל כאן בשינוי קודש כאן בשינוי בעלים ועוד י"ל דאפילו גרים התם רבא רוצה ליישב דברי רב כמולהו אמוראי דהכא ולפר"ת קשיא דנראה דרב משרשיא תלמידו של רבא היה ולא של רבה ועוד יש לומר שרוצה רבא ליישב שם דברי רב משמיה דמבוג אפילו כרבנן דפליגי עליה דר"ש דלית להו זאת תורת ורב משרשיא כשהקשה לו מר"ש היה יכול להקשותו ממתני' אלא ניחא ליה [לט] לאקשויי מברייתא דאפילו ר' שמעון דמכשר לאו מזאת תורת מכשר וכן משמע שם פירוש הקונטרס: **לשם** חטאת דם לשם חטאת עבודת כוכבים כשירה. הך מילתא איתא בפ"ק דזבחים (ג"ז שם) בשמעתא דמבוג ובלאו קרא דזאת תורת מכשר חטאת לשם חטאת כדקאמר התם רבא (לעיל) אלידך מילתא דושחט אותה לחטאת אמר רחמנא והרי חטא' לשם חטאת נשחטה אבל לשם עולה ודאי פסולה והוא הדין לשם חטאת נזיר ומצורע דכעולות דמו כיון דאין באין על חטא ואע"ג דר"ש הוא דאמר דמחטאת נזיר באה לפי שציער עצמו מן היין אין זה על חטא כיון דלאצער יין לא מייתי חטאת אלא דרך נזירות ועוד דמשום חטא זוטרא כי האי לא מיקרי חטאת: **כאן** בקומץ מחבת לשם מרחשת גרסינן. ואית דגרסי כאן בקומץ מנחת מחבת לשם מרחשת ושניהם יש ליישב:

חטאת

א) נראה דצ"ל ל"א עולות נינהו דאין באין עקרן על חטא וכו'. ב) נראה דצ"ל לר' הושעיא הס"ד ואח"כ מה"ד משום קושיא דאביי לי וכו' וצריך לדף שאמר זה.

א) ... כבריש אפי' לשם חטאת נזיר ומצורע נמי כדקאמר לעיל ועוד דטעמא דר"ש דכתיב זאת תורת החטאת והכא מייתי

עין משפט נר מצוה

א מיי' פט"ו מהל' פסוה"מ הלכה י:

◆

שיטה מקובצת

[א] ומאי זבחים. דקאמר שאין המנחה דומה לזבחים רוב זבחים דעלמא קאמר ולא כי האי. הרגמ"ה: [ב] מנחה. לשם מנחה: [ג] לשם זבח מנחה לשם מנחה וזאת תורת המנחה [illegible]

מסורת הש"ס

א) [זבחים ט:], ב) [שם] [illegible]

תורה אור השלם

1. וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יי אל פני המזבח: ויקרא ו ז
2. דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יי קדש קדשים הוא: ויקרא ו יח
3. המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: ויקרא ז לג
4. וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו: ויקרא ז י

מכאן שייך לעמוד הבא

1. וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יי אל פני המזבח: ויקרא ו ז
2. ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת היא: ויקרא ה יא
3. והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון: במדבר ה טו
4. מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יי: ויקרא י יז
5. ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית: ויקרא יד לט
6. ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: ויקרא יד מד
7. ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו: ויקרא ה א
8. וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום אשר ישחט את העלה: ויקרא ד כד

גליון הש"ס

גמ' במנא קמחשב. ע"ל דף סג ע"א תוספות ד"ה לו:

מוסף רש"י

חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דם כשירה. ועלתה לו (זבחים ז:). לשום חטאת עבודת כוכבים. [illegible]

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones